

C/2024/3586

17.6.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 grudnia 2023 r. w sprawie T-369/22, Heßler/Komisja, wniesione w dniu 20 lutego 2024 r. przez Michaela Heßlera

(Sprawa C-137 P)

(C/2024/3586)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Michael Heßler (przedstawiciel: I. Steuer-Lutz, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 20 grudnia 2023 r. w sprawie T-369/22;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w przedmiocie zażalenia z dnia 25 marca 2022 r.
- zobowiązanie Komisji Europejskiej do utrzymania ulgi podatkowej na podstawie art. 3 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (EWG, EURATOM, EWWiS) nr 260/68 ⁽¹⁾, zgodnie z wnioskami końcowymi dyrektorów administracji nr 222/04 ⁽²⁾ z mocą wsteczną od dnia 1 sierpnia 2021 r. tak długo, jak długo spełnione są przesłanki do jej uzyskania;
- naliczenie odsetek od zaległych zapłat zgodnie z rozporządzeniem finansowym; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi, że:

1. Sąd dokonał błędnej wykładni pojęcia „aktu niekorzystnego”, o którym mowa w art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽³⁾.
2. Sąd naruszył wynikające dla wnoszącego odwołanie z art. 41 Karty prawo do dobrej administracji, ponieważ nie stwierdził ani naruszenia przez Komisję Europejską obowiązku uzasadnienia decyzji, ani naruszenia przez Komisję Europejską prawa do bycia wysłuchanym przed wydaniem aktu niekorzystnego.
3. Sąd naruszył prawo wnoszącego odwołanie do otrzymania należnego mu wynagrodzenia, ponieważ:
 - a. ustalił nieistniejący w rzeczywistości charakter akcesoryjny między przyznaniem dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu a przyznaniem kwoty wolnej od podatku z tytułu dziecka pozostającego na utrzymaniu,
 - b. dokonał błędnej wykładni pojęcia „dziecka pozostającego na utrzymaniu” w rozumieniu art. 3 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia nr 260/68 w zakresie, w jakim kwestia pozostawiania na utrzymaniu została rozstrzygnięta z punktu widzenia wieku dziecka, a nie jego potrzeb;
 - c. nie przyznał wnoszącemu odwołanie prawa do wnioskowanej ulgi podatkowej na podstawie prawa zwyczajowego i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1968, L 56, s. 8).

⁽²⁾ Wnioski końcowe dyrektorów administracji nr 222/04 (SEC(2004)411) z dnia 7 kwietnia 2004 r.

⁽³⁾ Regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. P 45 z 14.6.1962, s. 1385).

- d. nie uwzględnił prawnego charakteru ulgi podatkowej, o którą wniesiono, oraz
 - e. nie uwzględnił wiążącego dla Komisji Europejskiej skutku wniosków końcowych dyrektorów administracji nr 222/04 oraz wewnętrznych wytycznych Komisji Europejskiej, które te wnioski wdrażają.
-